

ת"פ 50404/12/11 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד גיהאד מוסטפא, רכאד מוסטפא, מטיע טיאהרה

בית משפט השלום באשקלון

01 מאי 2015

ת"פ 50404-12-11 רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' מוסטפא ואח'

בפני כב' השופטת דינה כהן, ס.נשיא
מאשימה: רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע
נגד
נאשם: 1. גיהאד מוסטפא
2. רכאד מוסטפא
3. מטיע טיאהרה

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשמים שלא להשיב לאשמה מכח סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), במסגרת כתב אישום המייחס להם ציד חוגלה, סמוך למקום מגורים, כפי שיפורט להלן.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 31/12/2010 סמוך לשעה 10:15, עסקו הנאשמים בציד חוגלות בשטח חקלאי במטע זיתים במושב איתן, באמצעות שני רובי ציד השייכים לנאשמים 1 ו-2.

ברכב השטח בו נהג נאשם 3 ובו נסעו הנאשמים בשטח הציד, נמצאו 16 יונים יריות.

בשטח הציד סמוך לרכב נמצאה חוגלה ירויה שנצודה ע"י הנאשמים ותרמיל יריו שנורה מנשקו של נאשם 1.

הציד בוצע על ידי הנאשמים במרחק של מאב וחמישים מטרים מבית הנמצא בתחום המושב איתן.

על יסוד עובדות אלה, מיוחסות לנאשמים העבירות הבאות:

ציד חיות בר מוגנת, בניגוד לסעיף 2 לחוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955 (להלן: "החוק") וסעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

החזקת חיות בר מוגנת, בניגוד לסעיף 8(א)(3) לחוק וסעיף 29 לחוק העונשין.

עמוד 1

בנוסף, לנאשם 3 מיוחסת עבירה של **ציד ללא רישיון**, בניגוד לסעיף 2 לחוק.

3. לשיטת התביעה, הוכחה אשמת הנאשמים במידה הנדרשת לשלב זה, וזאת בהתבסס על הראיות הבאות:

א. הגעת הנאשמים למקום לצורך ציד, שאינה שנויה במחלוקת (לשיטת הנאשמים המדובר בציד יונים שהינו חוקי).

ב. עדות מר מרסל טל לפיה הבחין ברכב הנאשמים, לאחר מכן שמע שתי יריות ונסע לכיוון רכב הנאשמים, שם מצא את הנאשמים 1 ו-2 (פרוטוקול, עמוד 38, שורות 4-13, עמוד 41, שורות 9-10).. מר מרסל טל מסר כי כשהגיע למקום הבחין בנאשם 2 כשהוא מחזיק בידו רובה (פרוטוקול, עמוד 41, שורות 13-24).

ג. הימצאות תרמיל סמוך לחוגלה ירויה.

ד. חוו"ד לפיה התרמיל שנמצא בשטח נורה מהרובה של נאשם 2.

ה. ביחס לנאשם 3, הרי שבהודעתו ממועד האירוע (ת/18) מסר כי נסע יחד עם הנאשמים 1 ו-2 "לצוד יונים כמו שאני הבנתי" (ת/18, עמוד 1, שורות 9-10), להתפרק יחד עם חבריו ולטייל (ת/18, עמוד 2, שורות 16-17).

5. מנגד, לטענת נאשמים 1 ו-2, גם אם תתקבלנה מלוא ראיות התביעה, לא תעמוד התביעה בנטל המוטל עליה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשמים מעבר לכל ספק סביר, וזאת מהטעמים הבאים:

א. היעדר איזכור של הימצאות תרמילים ברכב הנאשמים בדו"חות מי מהפקחים.

ב. עדות עד התביעה מר טיראן כהן, שמסר כי בשעה שהיה עם הנאשמים, שמעו יריות שנורו באזור שלא על ידי הנאשמים.

ג. היעדר עדות ישירה של מר מרסל טל בדבר ראיית מי מהנאשמים יורה.

ד. ביחס להימצאות התרמיל במקום, בשים לב לעדויות התביעה ולדברי הנאשמים נשמעו במקום מספר יריות. הימצאות תרמיל אחד במקום משמיטה הבסיס תחת הטענה כי הנאשמים הם שירו.

ה. לא הוכח כל קשר בין החוגלה הירייה שנמצאה לנאשמים - ב"כ הנאשמים העלו טענות כלפי

שרשרת המוצג והאפשרות כי החוגה שנבדקה על ידי ד"ר נדלר אינה החוגלה שנמצאה במקום.

בנוסף הפנה ב"כ נאשמים 1 ו-2 לעדות הפקח קובי סופר, שאישר כי בתוך מטע אי אפשר לראות מבחוץ חוגלה (פרוטוקול, עמוד 85, שורות 8-9).

1. עיכוב בלתי חוקי של מר מרסל טל את הנאשמים.

ביחס לנאשם 3, נטען כי אין כל ראיה הקושרת את נאשם 3 למעשה הציד הנטען.

לדברי ב"כ נאשם 3 כל מעורבותו של נאשם 3 הסתכמה בהיותו מלווה ציד שהסיע את הנאשמים למקום, ולא נטען כי נאשם 3 ביצע חלק פעיל כלשהו בפעולת הציד הבלתי חוקי המתואר בכתב האישום.

בעת שבה נשמעו היריות לא נמצא יחד עם הנאשמים (לדבריו הלך להטיל את מימיו בצד) והגיע למקום מספר דקות לאחר הגעת מר מרסל טל למקום.

בנוסף, ביחס לנאשם 3, נטענה טענה של אכיפה בררנית שכן כלפי מר טיראן כהן, שאף הוא היה עם הנאשמים במועד זה, לא הוגש כתב אישום אלא זומן כעד מטעם התביעה.

6. סעיף 158 לחסד"פ קובע, בין היתר:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין..."

בפס"ד מנחה בסוגייה זו- ע"פ 732/76 מ"י נ' כחלון פ"ד לב(ו) 170 נפסק:

"בית-המשפט לא יטה אوازن קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום. ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב- ע"פ 28/49, הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם..."

נקבע אף כי **"אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום"** [שם בע"מ 179-180, ר' גם: ע"פ 405/80 מ"י נ' שדמי פ"ד לה(2) 757; ע"פ 638/85 מ"י נ' בוטרוס פ"ד מ(2) 658].

ר' גמ: י. קדמי "על סדר הדין בפלילים" תשס"ג-2003, 1094.

בענין ע"פ 5105/02 אבו קישק ואח' נ' מ"י פורסם בנבו 21.10.02, נפסק, בין היתר, כי:

".....לנוכח ההשלכה המוגבלת של ראיות-לכאורה על הכרעת-הדין, נקבע בפסיקה כי די בקיומן של ראיות דלות ובסיסיות, כי משקלן אינו רלוואנטי וכי הראיות אינן מאבדות מערכן הלכאורי גם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה קיימות ראיות המחלישות או אף סותרות את הראיות הללו. ראו ע"פ 28/49 זרקא נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ד 504, בע' 523-527; ע"פ 405/80 מדינת ישראל נ' שדמי, פ"ד לה (757) 2, בע' 760."

הלכה היא כי גם אם בחומר הראיות קיימות ראיות המחלישות את הראיות המפלילות, או אף סותרות אותן, אין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות ואינו מעניק משקל לראיות.

7. על רקע ההלכות כמובא, שקלתי את טענות ב"כ הצדדים ובסופו של דבר, מבלי להתעלם מהקשיים אליהם הפנו הסנגורים, בהתחשב ברף הראייתי הנמוך שיש בו כדי לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה, החלטתי לדחות את הטענה.

הימצאות הנאשמים במקום שבו נשמעו יריות, כשהם (נאשמים 1 ו-2) אוחזים על פי הטענה ברובים, ואף לשיטתם עסקו בציד, יחד עם הימצאות חוגלה ירויה במקום ותרמיל שעל פי הטענה שייך לרובהו של נאשם 2, מובילים למסקנה שהתביעה הציגה, ולו לכאורה, בסיס ראייתי ראשוני לצורך הוכחת יסודותיהן של העבירות הנטענות בכתב האישום.

ביחס לנאשם 3, הרי שעצם הגעתו יחד עם נאשמים 1 ו-2 שהגיעו לצוד בשטח, והישארותו במקום, קושרים אותו לעבירות הציד שמיוחסות לנאשמים, באמצעות רובים השייכים לנאשמים 1 ו-2, ובהתאם להלכה, מספיקות על מנת לחייבו להשיב לאשמה.

בשים לב לכך שבשלב זה בית המשפט אינו קובע ממצאי מהימנות, הרי שאף בטענות כלפי הפרת זכות ההיוועצות ועיכוב בלתי חוקי אין כדי להוביל לקבלת הבקשה.

אדגיש שאין בהחלטתי משום דחיית איזה מהטענות שהועלו על ידי ב"כ הנאשמים, והסנגורים רשאים כמובן להעלות טענותיהם במסגרת הסיכומים.

8. לאור כל האמור, ובהתאם למועד ששוריין בישיבה קודמת, נקבע לפרשת הגנה ובמידת האפשר

לסיכומים בעל פה ליום 4/5/2015 בשעה 15:00.

לישיבה זו תוזמן הקלטה.

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים ויועבר אף לאחראית קלדניות לתורך זימון הקלטה.

ניתנה היום, י"ב אייר תשע"ה, 01 מאי 2015, בהעדר הצדדים.